

NOTA DE PREMSA. Barcelona, 24 d'abril de 2020

ELS BISBES PARLEN DE LA PASQUA

Recull de les cartes dominicals dels bisbes de Catalunya

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de mantenir-nos fermes en la confiança i el convenciment que som del Senyor, de la revolució pasqual, de la joia pasqual, de l'origen pasqual de l'Església, dels deixebles d'Emmaús, de la visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat, d'un aplaudiment per a tothom, del dia del treball, de les primeres comunions i de l'autoformació a través dels llibres.

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, diu que "Pasqua és alegria profunda perquè Crist Ressuscitat ha vençut el mal i el pecat, ha obert el cel nou i la terra nova, i ha comunicat l'Esperit Sant als seus amics i deixebles, fent-los participar de la seva mateixa vida divina i de la seva santedat", que "Ell és sant i ens santifica a nosaltres" i que "els sants són l'Església "trionfant" que brilla com a meta del nostre propi camí i ens atreu a la unió definitiva amb Déu, per l'amor". Afirmar que "en aquest diumenge pasqual podem compartir molts motius de joia, malgrat que el dolor de la pandèmia persisteixi, amb tantíssims malalts i persones traspassades arreu del món, i malgrat que no cessi l'amenaça de la infecció" i ens demana que, en els nostres cors, ens mantinguem "ferms en la confiança i el convenciment que, passi el que passi, i sempre, *som del Senyor, som el seu poble i el ramat que Ell pastura*" (SI 99,3)". Ens convida a no deixar-nos vèncer per "la por, l'angoixa, les temences davant un futur incert" i recorda que "el creient està arrelat en una sòlida esperança que és el Senyor". Desitja que visquem "l'alegria pels nostres Patrons": "St. Jordi, el passat dia 23, festa avui tan popular, diada d'amor i de cultura, viscuda de forma diferent, i que ens anima, com als màrtirs, a donar la vida per Crist, defensant els afligits i els qui no tenen protector" i, el 27 d'abril, "la Patrona i Senyora dels catalans, la Mare de Déu de Montserrat, arreu tan venerada i estimada, Moreneta encisadora, que acull els nostres precis, i que ens és *dels catalans princesa i dels espanyols estrella d'Orient... pilar de fortalesa i port de salvament*". Finalment, ens anima a cantar el Virolai "tots aquests dies amb fe i enyorança, visitant espiritualment la Santa Cova amb amor filial" i desitja que tinguem una "Santa Pasqua i joiosa festa dels nostres Patrons".

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que "en lloc de teoritzar i fer discursos, el més convenient per a la nostra fe cristiana, i sobretot per a la nostra fe en la Resurrecció de Crist, és observar els fets i la vida" i "concretament, les vides de persones "afectades" per l'encontre amb el Ressuscitat". Recorda com "persones concretes havien arribat realment a creure i viure la fe en el Ressuscitat" i "el canvi

experimentat en els primers deixebles, tan diferents, tan febles com qualsevol, tan savis com ignorants..." i afirma que "es veia clar que la Resurrecció de Jesucrist era un fet "que s'imposava" des de fora", però que "'s'imposava" sense forçar la fe", és a dir que "molts no van creure o es van quedar a mig camí", que "la presència del Ressuscitat era només a través de signes" que "no són evidències, però despertem l'interrogant fonamental per a la fe: què és això?, què està passant?, a què es deu aquest canvi?". Manifesta que "el signe més eloqüent de Jesucrist viu en nosaltres és el canvi interior", que "d'ell sorgiran tots els gestos i accions que parlaran per si sols" i que "el cor comença a mirar la vida d'una manera nova; i estimula tots els ressorts de la persona per a viure segons la voluntat de Déu". Finalment, expressa que "per això la Resurrecció és la revolució més veritable", "perquè canviem nosaltres" i que "tinguem èxit o no, el que fem arribarà a ser igualment signe que Jesucrist viu en nosaltres".

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, diu que "la joia pasqual que brota de Crist ressuscitat emplena el cor dels qui creiem en Jesús", que "encara que ens pertoca de viure en temps de confinament, és Pasqua", però que, "al mateix temps, sentim que la nostra alegria no és pas plena", ja que "tots, uns i altres, pastors i fidels, enyorem les trobades comunitàries". Afirma que "la dimensió comunitària és essencial a la nostra fe cristiana" i que "per això mateix, aquella expressió de Jesús als seus deixebles: *la vostra joia serà plena*, la podem aplicar a la nostra situació en aquest estat d'alarma per la pandèmia que ens assota". Manifesta que "la dimensió comunitària de la nostra fe s'ha de fer palesa en la nostra pregària personal i familiar": pels "infants i els joves que en aquests dies haurien de celebrar el baptisme o la confirmació o la primera comunió" i "pels sacerdots i diaques", "perquè aquest temps tan estrany sigui un temps de Déu per a nosaltres, pastors de Crist al vostre servei, que ens aboqui a més santedat i lliurament missioner". Recorda que "un altre aspecte comunitari de la nostra fe és tota la realitat de formació" i ens convida a aprofitar el que rebem dels nostres pastors en el si de l'Església, a llegir l'Escltura i llibres que ens ajudin a conèixer i a viure la fe cristiana. Afirma que "les parròquies en les seves diverses activitats han quedat tancades", però que "aquestes parròquies continuen vives en el servei, i en l'espera del servei ple" i que "l'Església, amb la nostres Càritas parroquials, arxiprestals i diocesana, ha de ser la mà que ajudi a aixecar-se a molts". Finalment, demana que "no ens manqui en aquest temps ni la pregària intensa, ni l'esperit de comunitat, en el desig de trobar-nos junts en l'assemblea cristiana, perquè la nostra joia sigui plena".

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, diu que "quan els deixebles van escoltar per primera vegada l'anunci de la Resurrecció de Crist, la seua reacció va ser de dubte i incredulitat", que "les posteriors aparicions van desencadenar en ells un procés pel qual van ser recuperats per a la fe" i que "l'experiència d'haver conviscut amb el Senyor abans de la seua passió, però sobretot d'haver-lo vist ressuscitat, i la fe compartida és el que està en l'origen de l'Església", ja que "els mateixos que en la passió havien abandonat Jesús i s'havien amagat i dispersat per por, es reuneixen de nou" i "la resurrecció de Crist va suposar la reconstrucció del grup com a comunitat dels creients". Reconeix que "entre ells hi hauria diferències, com en tot grup humà",

però que “en la comunitat nascuda de la Pasqua, la fe que els uneix és tan forta i fonamental que converteix les diferències en una cosa secundària i impedeix que arriben a divisions”. Manifesta que “la fe compartida porta a una mateixa missió”, que “la fe es té per a anunciar-la”, que “la vivència d'aquesta missió amb autenticitat, amb convicció i sense por a patir per ella és el que caracteritza l'Església nascuda de la Pasqua” i que “quan l'Església, en obediència al Senyor, compleix el seu mandat, està vivint la Pasqua”. Finalment, diu que “la celebració de la Pasqua d'enguany està marcada per la situació que estem vivint” i que “moltes celebracions que habitualment tenim durant aquest temps, com les primeres comunions o l'administració del sagrament de la Confirmació, hauran d'ajornar-se per un altre moment” i demana que “això no mate la nostra fe i testimoniatge, sinó que els enforceixi”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, parla de “la narració evangèlica dels anomenats deixebles d'Emmaús”. Recorda que “dos deixebles abandonen els altres, la comunitat, i fan camí amb un posat trist”, que “estan ferits pel divendres sant, per la creu: fracàs, sofriment, mort, enterrament d'il·lusions...”, “es pensaven que hi havia solució, que arribava l'alliberament...” i “havien sentit l'anunci de la Pasqua fet per les dones, però no s'ho acabaven de creure”. Diu que aquesta narració “té molta importància per indicar-nos com podem fer l'experiència de Pasqua, de la presència de Jesús Ressuscitat”, que “nosaltres, deixebles de Jesús avui, tenim sovint el mateix tarannà, fem el camí de la vida com aquells deixebles decebutos i desesperançats” i que “nosaltres esperàvem... però ara no esperem” i “ens preguntem: on és Jesús?”. I respon que Crist és present per la seva paraula, ajuda els deixebles d'Emmaús a descobrir el sentit dels fets; respon també que Crist és present “en l'acolliment d'aquell desconegut company de camí” i que “Crist també se'ns manifesta quan sabem dir «queda't amb nosaltres», quan som acollidors, servicials, quan sabem dir a algú: «Aquí em tens»”. Recorda que “als deixebles se'ls obren els ulls i reconeixen Jesús quan parteix el pa” i que “des d'ara, a Jesús el trobarem i el reconeixem en l'Eucaristia, el gran moment de la presència de Jesús entre els seus deixebles”. Finalment, també recorda que “els deixebles tornen a trobar els companys, refan la comunitat, i s'expliquen l'experiència de la trobada amb el Senyor” i diu que “és en la comunitat dels cristians que trobem el testimoni sobre Jesús, que fem l'experiència de trobar-nos amb ell, que rebem ajuda per continuar fidels en la fe”.

L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, diu que “donat el confinament d'aquests dies, haurem d'esperar per a més endavant pujar a la muntanya santa” i que “haurem de limitar-nos a fer la «visita espiritual» a la Moreneta”. Recorda que “el venerable Josep Torras i Bages, poc abans de ser nomenat bisbe de Vic, composà la seva famosa «Visita espiritual», que s'estrenà el dia 30 d'abril de 1899 a l'altar de la Verge bruna de la Catedral de Barcelona” i com “aquesta pregària la resàvem a casa en la meva infantesa”. Diu que recordar aquests fets passats l'ha ajudat sempre a “fonamentar el present i a projectar el futur” i que “seria perjudicial, en canvi, si ens fes enyoradissos o ens tanqués en el passat”. Afirmar que “tonificada amb l'esperit casolà, la pregària comunitària o litúrgica resulta més atractiva i personalitzada” i que “el text de la «Visita espiritual» de Torras i Bages ens porta aquest aire genuí de casa”. Manifesta

que “es tracta d’una pregària admirable, que sintonitza d’entrada amb l’esperit del poble a favor del poble” i recorda alguna de les set peticions que hi figuren, com ara “«Verge Prodigiosa..., aconseguí per als vostres catalans aquella fe que enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa planer el camí de la vida.»”. Recorda que “Torras i Bages va escriure aquesta pregària per a la «Lliga espiritual de la Mare de Déu de Montserrat», donat que no volia que el fervor polític del moment els eixarreís l’esperit”. Finalment, ens recomana de cor “resar aquesta «Visita espiritual», una pregària ben actual per la solidesa dels seus continguts, per la formulació planera i per l’actualitat de les seves peticions”.

El **cardenal Joan Josep Omella**, recorda que des que ha començat la greu crisi provocada per la Covid-19, cada dia a les vuit del vespre milers de ciutadans reconeixen la tasca que el personal sanitari està fent i els dediquen un aplaudiment emotiu, perquè s’estan deixant la pell per salvar moltes vides. Diu que “cada dia, a qualsevol hora, molts cristians, a més, fem un altre gest”, “un gest per donar suport al personal sanitari i a tots els que estem vivint aquesta difícil situació de la pandèmia”, un gest “semblant al dels aplaudiments: unim les palmes de les mans per pregar” i “ho fem amb la certesa que Déu ens acompanya”. Afirmar que “preguem pels qui ens han deixat i pels seus familiars. Pels malalts. Per tots aquells que treballen intensament perquè sortim d’aquesta situació...” i que sabem que Déu ens escolta perquè “Jesús ens ho va dir clarament” i perquè “som els seus estimadíssims fills i vol el millor per a nosaltres”. Remarca que “el diàleg amb Déu mai és en va”, que “Déu sempre és amb nosaltres i ens dona la força necessària” i que “és present en la pregària silenciosa i també s’uneix a nosaltres en els emotius aplaudiments de les vuit, que ressonen per tot arreu”. Expressa que “a aquesta hora, recordem que quan ens posem malalts estem a les bones mans del personal sanitari, a qui donem suport des del cor”, però que “no oblidem que, per damunt de tot, estem i estarem sempre en les mans de Déu”. Finalment, diu que “amb les nostres pregàries demanem ajuda al Cel, cap on ens dirigim, mentre aquí fem tot el possible per superar aquesta crisi”, que “com recull la saviesa popular: «A més de pregar cal treballar.»” i que “és el moment de cooperar amb solidaritat, d’exercir la caritat i de viure la fraternitat”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, recorda que “divendres vinent, el dia 1 de maig, celebrarem la festa de sant Josep Obrer, patró dels treballadors, data que coincideix amb el Dia Mundial del Treball” i que “ho farem, paradoxalment, en ple confinament, en una situació ben estranya en la que moltes persones han perdut la feina, d’altres no es poden desplaçar als seus llocs de treball, i en el millor dels casos, es treballa telemàticament des de les llars”. Recorda també que “aquesta celebració litúrgica va ser instituïda l’any 1955 pel papa Pius XII” amb el desig de “dignificar el treball posant sant Josep com el seu model i protector”. Afirmar que el treball és “un element fonamental de la vida humana que engloba el conjunt d’activitats que els éssers humans realitzen amb l’objectiu d’assolir fites, de produir béns i serveis per atendre les necessitats humanes”. Admet que “ara per ara, hem de reconèixer que el coronavirus està afectant molt seriosament a tota la humanitat” i que “els seus efectes sobre el mercat laboral estan sent devastadors i ho seran encara més en un futur

immediat, amb una forta caiguda de l'ocupació". Es pregunta "què podem dir davant d'aquesta situació?". Manifesta que "aquesta pandèmia ha posat en evidència la fragilitat del nostre sistema, de les nostres previsions i de les nostres defenses" i que és l'hora de "l'esforç, del compromís solidari, de la responsabilitat, per damunt dels interessos personals i partidistes". Finalment, comunica que "el papa Francesc ens acaba de proposar un pla per ressuscitar davant l'emergència sanitària": "Ens ofereix el seu full de ruta per reconstruir el planeta i conformar la civilització de l'amor davant "la pandèmia de l'exclusió i la indiferència".

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, diu que "en la situació actual s'han donat noves orientacions per a les diferents celebracions de les famílies i comunitats cristianes" i que "ara sembla obligat fer un breu comentari sobre la celebració de les primeres comunions que tan arrelades estan en l'entorn social". Afirmar que "caldrà començar reiterant la comprensió per les decisions que prenen els responsables en els diversos àmbits de la vida i que recauen sobre nosaltres i ens comprometen a tots" i que ara es demana a les famílies "l'acceptació d'una nova guia en la part final del procés catequètic dels seus fills que culmina amb la festa de l'Eucaristia". Recorda que en una nota que va enviar a tots els sacerdots el passat 30 de març "els indicava que cada parròquia o cada col·legi, en diàleg amb els pares implicats, decidís el més convenient per aquesta celebració festiva; o bé ajornant-la a finals d'aquest curs o bé deixant l'organització per al curs següent". Manifesta la seva gratitud i el seu reconeixement "a tots els que han seguit amb la tasca parroquial de la catequesi durant aquests mesos utilitzant les noves tecnologies". Reconeix que "alguna bona lliçó hem après tots en aquesta tràgica circumstància", com ara a "valorar les prioritats del procés catequètic", que "és infinitament més important la celebració i la dedicació callada de tants catequistes en les seves moltes sessions amb els nens que la festa externa i la multiplicació d'assistents i regals" o que "retardar un any la celebració significa més temps de preparació". Finalment, demana que "aquestes decisions redundin en una millor i major valoració de la catequesi i de la vitalitat de la comunitat parroquial".

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, glossa una de les claus de la nova pastoral que ens anunciava la setmana passada: l'autoformació a través dels llibres. Diu que "hem d'imaginar una pastoral de la promoció de la lectura formativa i espiritual" i que l'absència de grans actes i festes "inevitablement ens procuraran més temps per a la vida tranquil·la i per a llegir". Recorda que "des de sempre, la publicació de la Bíblia, de les vides de sants i d'altres obres catequètiques, teològiques i espirituals han estat un mitjà de foment de la vida espiritual, de l'apostolat i de la formació". Reconeix que "avui en dia, les eines per a l'autoformació s'han eixamplat moltíssim", però diu que els llibres "continuen tenint un encant, especialment per la qualitat literària tan absent en els materials d'Internet, que els fan una eina formativa sempre vàlida i interessant". Diu que "ja fa anys que la diòcesi i les parròquies fan esforços perquè arribin als prestatges de les esglésies algunes novetats, especialment els documents del Sant Pare o de l'episcopat" i que "també fa anys que somniem que cada parròquia tingui una biblioteca ja que les comarcals o municipals gairebé no tenen llibres catòlics".

Informa que “aquesta setmana, el bisbat ha començat una iniciativa per a distribuir alguns llibres que tenim en *stock*: “Solsonazon”. Ens convida a aprofitar les xarxes socials i compartir els llibres que tenim i que ens han fet bé i a començar a preparar el “Racó del llibre catòlic” a l'església parroquial, per a deixar llibres que puguin circular. Finalment, diu que “aprofitem els canvis que provoca aquesta pandèmia i creixem en la nostra vida espiritual i la nostra formació a través de “Solsonazon”, “Compartim els llibres”, el “Racó del llibre catòlic” i la “Biblioteca parroquial””.

Poden trobar les glosses senceres al web de la Conferència Episcopal Tarraconense (<http://www.tarraconense.cat/>) i a la pàgina web de cada diòcesi:

- Barcelona: <https://esglesia.barcelona/cartes-dominicals/>
- Girona: <http://www.bisbatgirona.cat/ca/el-bisbe-francesc.html>
- Lleida: <http://www.bisbatlleida.org/documents/bisbe>
- Sant Feliu de Llobregat: <https://bisbatsantfeliu.cat/wp-content/uploads/2020/04/20200426CartaDominicalWebCata.pdf>
- Solsona: <https://bisbatsolsona.cat/bisbe/documents/>
- Tarragona: <https://www.arquebisbattarragona.cat/arquebisbeplanellas/cartes-dominicals/>
- Terrassa: <https://www.bisbatdeterrassa.org/ca/bisbe/cartes-dominicals>
- Tortosa: <https://bisbattortosa.org/paraules-de-vida/>
- Urgell: <http://www.bisbaturgell.org/index.php/ca/el-bisbe-durgell/la-veu-del-bisbe>
- Vic: <http://www.bisbatvic.com/full.htm>

